

Sygn. akt IV U 148/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 r. w Olsztynie

sprawy E. L. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania E. L. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 grudnia 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 148/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 30 grudnia 2013 roku znak: (...) – na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – odmówił E. C. prawa do zasiłku chorobowego za okres: od 13.12.2013r. do 09.01.2014r.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczona zgodnie z zaświadczeniem o czasowej niezdolności do pracy przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresie od 13.12.2013r. do 09.01.2014r. W dniu 20 grudnia 2013r. o godzinie 10.27 przeprowadzono kontrolę prawidłowości wykorzystywania przez nią zwolnienia lekarskiego – w miejscu jej pracy, tj. w Zakładzie (...) w B., przy ulicy (...). Komisja zastała odwołującą w zakładzie Pracy, gdzie oprócz niej były też pracownica i dwie klientki. Odwołująca stwierdziła, że przyszła do zakładu jako właścicielka skontrolować działalność zakładu, co świadczy o tym, że zwolnienie lekarskie było wykorzystywane niezgodnie z jego przeznaczeniem.

Od powyższej decyzji E. L. (1) (poprzednie nazwisko (...)) - wniosła odwołanie do Sądu Rejonowego w Olsztynie, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że jej obecność w zakładzie pracy w dniu 20.12.2013r., kiedy zjawiała się komisja kontrolująca wynikała z tego, że przyszła tam obciąć włosy, nie zaś skontrolować pracownice.

Nielogicznym byłoby, że odwołująca gdzieś indziej poszłaby skorzystać z usług fryzjerskich. Nie wykonywała ona w tym dniu ani nie zamierzała podejmować jakiegokolwiek pracy.

W odpowiedzi na odwołanie - pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymał argumenty, zaprezentowane w wydanej decyzji z dnia 30 grudnia 2013r. Organ rentowy powołał się na m.in. na definicję pracy zarobkowej osoby prowadzącej działalność gospodarczą, przez co rozumie się też wszelkie czynności, związane z prowadzeniem zakładu jako kierowanie zakładem, decydowanie o profilu działalności, przyjmowanie zleceń, podpisywanie dokumentów lub nadzór nad pracownikami.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca E. L. (1) z zawodu jest fryzjerką i prowadzi Zakład (...) w B., przy ul. (...), otwarty w godzinach od 9.00 do 17.00. Zatrudnia dwóch pracowników. Zwykle odwołująca zajmowała się strzyżeniem, nadzorem nad pracownikami, podpisywaniem dokumentów, związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej czy podpisywaniem umów. Nadzór nad pracownikami polegał na tym, że sprawdzała ona, czym pracownicy się zajmowali. W okresie od 13.12.2013r. do 09.01.2014r. E. L. (1) przebywała na zwolnieniu lekarskim, wystawionym przez lekarza ginekologa. W zaświadczeniu o czasowej niezdolności do pracy lekarz wpisał symbol „2” we wskazaniach lekarskich, tj. „chory może chodzić”.

W dniu 01.10.2013r. E. L. (1) udzieliła L. M. pełnomocnictwa do reprezentowania jej i składania oświadczeń woli, dotyczących prowadzonej przez nią działalności gospodarczej w zakresie bieżących spraw z wyjątkiem podpisywania nowych zobowiązań.

(dowód: akta rentowe – zwolnienie lekarskie k: 7; pełnomocnictwo k: 5)

W dniu 20 grudnia 2013r. o godzinie 10.27 przeprowadzono kontrolę prawidłowości wykorzystywania przez nią zwolnienia lekarskiego – najpierw w miejscu zamieszkania odwołującej – której tam nie zastano, a następnie w miejscu jej pracy, tj. w Zakładzie (...), przy ulicy (...). Komisja w składzie (...) - zastali odwołującą w zakładzie pracy, gdzie oprócz niej była też jedna pracownica i dwie klientki. Odwołująca stwierdziła, że przyszła do zakładu, jako właścicielka skontrolować działalność zakładu. Nie była przebrana w strój roboczy. Nie miała też w tym momencie strzyżonych włosów. Nie było widać, aby właśnie zostały jej ostrzyżone lub korzystała z innych usług swojego salonu fryzjerskiego.

Odwołująca dopiero zapoznając się z treścią sporządzonego przez kontrolujących - protokołu stwierdziła, że przyszła do zakładu ostrzyżyc włosy.

(dowód: akta rentowe – protokół z kontroli prawdziwości wykorzystywania zwolnień lekarskich k: 5-6; zeznania świadka L. G. (1) k: 25v-26; zeznania świadka A. K. (1) k: 25; przesłuchanie odwołującej k: 14v, 25)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. L. (1) jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zakres sporu pomiędzy stronami sprowadzał się do ustalenia - czy ubezpieczona wykonywała w okresie jego orzeczonej niezdolności do pracy - pracę zarobkową. Organ rentowy kwestionował jej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 13.12.2013r. do 09.01.2014r.

Zgodnie bowiem z art. 17 ust 1 ustawy z dnia z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2005r. Nr 31, poz. 267) - ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia - traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia.

Wskazać należy, iż zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, rekompensującym utratę zarobków na skutek choroby. Ryzyko ubezpieczeniowe, objęte ubezpieczeniem z tytułu choroby odnosi się do niemożliwości uzyskiwania dochodów w razie jego spełnienia. Zasiłek chorobowy przysługuje zatem tylko wówczas, gdy choroba uniemożliwia uzyskiwanie dochodu z pracy.

Podkreślić należy, że przez pracę zarobkową rozumie się wszelką aktywność zarobkową wykonywaną na każdej podstawie prawnej (umowa o pracę, umowa cywilnoprawna, samozatrudnienie) albo bez takiej podstawy (tzw. praca na czarno), bez względu na wymiar czasu tej pracy.

Sąd Najwyższy stwierdził, że pracą zarobkową, której wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267) - jest każda aktywność ludzka, zmierzająca do osiągnięcia zarobku, w tym pozarolnicza działalność gospodarcza, choćby nawet polegająca na czynnościach nieobciążających w istotny sposób organizmu przedsiębiorcy i zarazem pracownika, pozostającego na zwolnieniu lekarskim (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2005 r. I UK 370/04 OSNP 2005/21/342, OSP 2006/12/134).

Należy zgodzić się także z interpretacją pojęcia „pracy zarobkowej” - nie chodzi tu bowiem w szczególności o wykonywanie pracy podporządkowanej, czy zależności służbowej, co jest charakterystyczne dla stosunku pracy. Jest to „praca” w potocznym tego słowa znaczeniu, w tym także wykonywanie różnych czynności, na podstawie różnych stosunków prawnych o charakterze cywilnoprawnym, a także prowadzenie własnej działalności gospodarczej, samozatrudnienie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 maja 1996 r. III AUr 388/96)

I tak przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że w ocenie Sądu w spornym okresie odwołująca, która w dniu 20.12.2013r. o godzinie 10.27 obecna była w zakładzie pracy – wykonywała pracę zarobkową, albowiem, jak pierwotnie stwierdziła, to przyszła ona do zakładu jako właścicielka - skontrolować działalność zakładu. Taki zapis widniej też w protokole kontroli i potwierdzony został przez świadków L. G. i A. K.. Odwołująca dopiero, zapoznając się z treścią sporządzonego przez kontrolujących - protokołu stwierdziła, że przyszła do zakładu ostrzyć włosy. Niemniej jednak z zeznań świadków L. G. ani A. K. nie wynikało, by w zakładzie miała ona wówczas mieć ścinane włosy, czy by korzystała ona z innych usług salonu fryzjerskiego.

Podkreślić należy, że przy stosowaniu art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. (także art. 18 ust. 1 poprzednio obowiązującej ustawy z 17 grudnia 1974 r.) należy odróżnić "pracę zarobkową", wykonywaną w ramach działalności gospodarczej przez osobę jednoosobowo, prowadzącą tę działalność, od czynności formalno-prawnych do jakich jest zobowiązana jako pracodawca. Pozbawienie bowiem prawa do zasiłku może i powinno nastąpić tylko wtedy, gdy w trakcie zwolnienia lekarskiego są wykonywane przez przedsiębiorcę w jego zakładzie konkretne czynności, związane wprost z działalnością gospodarczą, w tym nadzór nad zatrudnionymi pracownikami, obsługa klientów, przyjmowanie i wydawanie materiałów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 r. II UK 186/11).

Taka właśnie sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

Trudno zatem podzielić zeznania odwołującej, która starała się wykazać, że zjawiała się w zakładzie w celu skorzystania z usług fryzjera, albowiem przeczy temu zapis w protokole kontroli przeprowadzonej przez L. G. i A. K., którzy również w toku postępowania sądowego przyznali, że odwołująca „przyszła skontrolować działanie zakładu”.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 czerwca 2007 r. II UK 223/06 stwierdził, iż możliwość uznania, że nie dochodzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego występuje tylko w razie podjęcia incydentalnej i wymuszonej okolicznościami aktywności zmierzającej do osiągnięcia zarobku w czasie pobierania tego zasiłku. Na gruncie niniejszej sprawy nie sposób uznać, by odwołująca, która udzieliła L. M. pełnomocnictwa do reprezentowania jej i składania oświadczeń woli, dotyczących prowadzonej przez nią działalności gospodarczej w zakresie bieżących spraw

z wyjątkiem podpisywania nowych zobowiązań – musiała w danym dniu 20.12.2013r. zjawić się w zakładzie pracy i skontrolować jego działanie osobiście.

Mając na uwadze powyższe - Sąd na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 kpc w związku z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa oddalił odwołanie (Dz.U z 2010, Nr 77, poz. 512 z późn.zm).

SSR Barbara Kokoryn